

opusdei.org

Viața mea s-a schimbat

Căsătorită și mamă a șase copii, Marion face parte din Opus Dei de cinci ani. Soțul ei n-a simțit aceeași chemare.

09.07.2012

Puteți să ne spuneți cum se traduce vocația dvs. în rolul de soție și mamă?

Când am cerut să fiu primită în Opus Dei a fost ca și cum m-aș fi născut a doua oară! Prima oară când am văzut lumina zilei fusese în urmă cu

32 de ani și le mulțumesc și acum părinților mei! A doua oară a fost când l-am cunoscut pe Florent, soțul meu. În fine, m-am născut eu însumi pentru a treia oară când m-am întâlnit cu Opus Dei. Fără nicio îndoială că printr-o nesfârșită evlavie se traduce întâi și întâi vocația mea în rolul de mamă și de soție.

Optimistă din fire, consider că grație lui Opus Dei admirația, entuziasmul și bucuria mea au căpătat o altă dimensiune. Lucrurile s-au conturat tot mai clar, căci am realizat în ce măsură ele nu veneau de la mine, ci de la Dumnezeu. Putem să spun cu toată încrederea: »Datorită Ție, Doamne, sunt fericită, viața este frumoasă și totul se înseninează! Mulțumescu-ți Ție, Doamne!« Asta a schimbat totul. În felul acesta îmi spun deseori că sunt răsfățată, foarte răsfățată pentru că îl am pe Florent și copiii și cred că ei pot să simtă acest

lucru și în viața de zi cu zi, mai ales că nu obosesc să le-o spun. Acum depinde numai de mine să nu devin o răsfățată în sensul rău al cuvântului...

Care este aportul dvs. esențial la spiritul lui Opus Dei?

Greu de răspuns la această întrebare, sunt atâtea lucruri! Dar ceea ce îmi place cel mai mult la spiritul lui Opus dei este că am învățat să fac totul și să trăiesc permanent sub privirea lui Dumnezeu. În fiecare lucru pe care îl fac, în fiecare gest, în fiecare gând care îmi vine în minte îmi spun: **«Dumnezeu mă vede!»** Și să fiți sigur că n-are nimic de-a face cu Big Brother! Dumnezeu este numai dragoste!! Totuși dacă țin seama de faptul că El are permanent privirea ațintită asupra mea pentru că mă iubește pentru ceea ce sunt eu – ce nebunie! – nu mai pot să fac orice și nici să spun tot ce-mi trece prin

mente. În plus asta îmi dă aripi. El care este atât de mare și care veghează ca un tată asupra micimii mele, atunci dacă îmi pun nădejdea în El pot face lucruri extraordinare ! Consider că este absolut genial să-l ai pe Dumnezeu drept asociat. În realitate este exact invers, dar este amuzant să formulezi lucrurile așa.

Soțul dvs. n-are aceeași vocație ca dvs. Asta nu vă îndepărtează de el? Este chiar ușor de trăit așa zi de zi?

De la început am format cu Florent un cuplu în care fiecare făcea totul în funcție de celălalt. Asta nu înseamnă un mod de a funcționa «nedezlipiți», este vorba de a deveni tu însuși prin celălalt și nu neapărat de a se contopi unul cu celălalt. De altminteri dacă am fi fost «nedezlipiți» n-aș fi putut deveni membră a lui Opus Dei! Așa că înainte de a cere să fiu primită l-am întrebat ca să știu dacă era de acord. Răspunsul său a fos : «De

acord dar în ce măsură mă angajează pe mine acest lucru?» «Tu... trebuie să ai grijă de copii cât particip la săptămâna anuală de formare și când sunt la reculegere. Eu trebuie să mă rog, să frecventez Eucaristia, să capăt o formare în Opus Dei... și să te iubesc din zi în zi tot mai mult.» Răspunsul acesta nu l-a făcut să urle și iată-ne porniți în aventură! acest angajament nu ne-a îndepărtat deci unul de celălalt. Cred că a fi în Opus Dei ne-a îmbunătășit amândurora viața de fiecare zi (în fine, ar trebui să-l întrebați și pe Florent!!) Atunci sigur voi iubi absolut faptul că aparținem aceleiași familii spirituale, dar în același timp, grație lui Opus Dei, înțeleg că fiecare dintre noi este unic în fața lui Dumnezeu. Relația cu Dumnezeu este un lucru foarte personal. Cu cât o înțelegem mai mult, cu atât o trăim mai bine și în plus sporește respectul pentru libertatea celuilalt. Comuniunea

noastră este și mai puternică și asta mă bucură!

Vorbiți cu prietenii despre vocația dvs.? Cum le-o prezentați?

În general găsesc că oamenii sunt destul de admirativi, ceea ce este destul de jenant, căci a vorbi despre vocația ta în Opus Dei înseamnă a vorbi mult despre propria-ți persoană. Dacă aș fi întrebată de pildă prin ce mă angajează acest lucru în viața de zi cu zi, și eu aș răspunde că mă duc zilnic la liturghie, că mă rog, că-mi spun rozariul, atunci mi-ș plictisi repede interlocutorul... Cum se descurcă ea cu șase copii, cu serviciul, cu casa? Dintr-o dată aș urmări același registru explicând că da, Dumnezeu este chiar temerar dacă contează pe cineva ca mine ca să facă toate acestea, dar pentru gloria Sa și din iubire pentru mine Mă ajută și eficacitatea Lui este extraordinară !

Mai este un lucru pe care îl spun adesea prietenilor mei și îl consider ca pe ceva de la sine înțeles, anume că este foarte probabil ca eu însumi să am mare nevoie de Opus Dei pentru a merge pe acest drum. Fără Opus Dei n-aș fi ajuns nicăieri. Slăbiciunile mele «spirituale» sunt prea evidente ca să pretind că am parcurs de una singură tot acest drum. Nu pot decât să mulțumesc pentru această vocație care mi-a căzut din cer ca un trăznet și care reprezintă o modalitate a Divinității de a-mi vorbi.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/viata-mea-s-a-schimbat/> (14.03.2026)